

## Vasilescu Valentin

👉 Sfat prietenesc : nu citiți postarea, vă stresează.

Cunoscutul procuror, fost șef al secției Parchetelor Militare, general de brigadă ( r. ) Cătălin Ranco Pițu a dat detalii presei, din dosarul ”decembrie 1989”. Vizată fiind gruparea „total filosovietică” care a preluat puterea după căderea lui Ceaușescu și care avea ca scop menținerea României în sfera de influență a URSS.

<https://evz.ro/catalin-ranco-pitu-dosar-revolutie.html>

Păreră mea este că ”dezvăluirile” apărute acum la postul A3 CNN aparținând ”valutistului lui Ceaușescu” sunt la comandă pentru dă bine pentru Sistemul licuricesc. Cît de credibilă poate fi afirmația fostului procuror cînd accederea României în NATO a fost semată de președintele Ion Iliescu ?

Un întreg capitol din rechizitoriul dosarului creat de Cătălin Ranco Pițu, cel care se referă la diversiunea radioelectronică este un plagiat ( copy/paste ) dintr-un articol publicat în Vocea Rusiei, de mine, în anul 2013. Anterior, absolut toate redacțiile TV și de presă scrisă au refuzat publicarea lui. Dacă Rusia avea vreun amestec în lovitura de stat de la București, aproba publicarea articolului ? Razboiul radio-electronic din 1989 ( Vocea Rusiei, autor Valentin Vasilescu )

1. Premize:

În după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989 Comandamentul Aviației Militare ( C.Av.M ) și cel la Aparării Antiaeriane a Teritoriului (C.A.A.T), au creat 2 echipe de luptă mixte care coordonau supravegherea și apărarea spațiului aerian al României din punctul sau principal de comandă ( P.C.P) Ambele echipe se subordonau gen. lt. Rus Iosif, comandantul C.Av.M și gen. lt. Mircea Mocanu șeful CAAT. Conducerea C.Av.M & Ap.AA.T își putea exercita actul de conducere atît din sediul C.Av.M & Ap.AA.T de la Baneasa, cît și din punctul de comandă principal ( P.C.P.) amenajat la Balotesti, în imediată apropiere a Bucureștiului. Ambele fiind echipate cu elementele de comandă ale sistemului automatizat ALMAZ -2, de producție sovietică. Rolul lui ALMAZ -2 era unul de interfață necesară monitorizării componentelor sale aflate în dotarea unităților și marilor unități de aviație și de apărare A.A. a Teritoriului.

Odată cu descoperirea unei ținte aeriene de către o subunitate de radiolocație, ALMAZ -2 făcea ca informația să fie imediat afișată tuturor radarelor de descoperire și dirijare ale aviației și rachetelor/artileriei A.A. subordonate. Această operațiune era vitală aviației de vînătoare și diviziunelor de lansare înzestrate cu rachete A.A, pentru a-și trece succesiv echipajele și rachetele existente pe rampele de lansare, în stările de pregătire pentru luptă, ce precedau decolarea avioanelor sau lansarea rachetelor. Asadar, chiar dacă informația primară, oferită de unele subunități de radiolocație care deserveau nemijlocit fiecare regiment de aviație și fiecare divizion ( baterie ) de rachete A.A., nu indicau existența vreunei ținte aeriene, totuși sistemul automatizat de conducere o introducea, via P.C. Principal sau sediul C.Av.M & Ap.AA.T .

Interfața ALMAZ asigură la nivelul tactic, conectarea în rețea a fiecărui regiment de aviație vînătoare, unitate ( subunitate ) R.A.A. sau artilerie A.A., unitate ( subunitate ) radar printr-o componentă esențială numită VOZDUH 1M. Acesta era în fapt un computer integrator a cărui memorie înmagazinează mai întîi toate țintele aeriene introduse și repartizate pe unități și mari unități de către Comandamentul Aviației și Aparării Antiaeriene a Teritoriului de la displayul comandantului acestei categorii de forțe armate. Apoi fiecare componentă VOZDUH 1M, instalată la regimentele de aviație vînătoare extrapolară traiectoria țintelor repartizate, făcînd calculele de navigație tactică pentru stabilirea aliniamentelor de introducere în luptă, pentru fiecare avion de vînătoare disponibil în serviciul de luptă. După decolarea avionului de vînătoare, începea dirijarea acestuia instrumentală, utilizînd un echipament distinct ( sistemul de calcul CASCAD APN-1) existent și el în Punctul de Comandă al unității de aviație

vinatoare ) cu scopul introducerii acestuia pe aliniamentul de interceptare al tinte aeriene repartizate. Acelasi lucru se intimpla si cu fiecare racheta A.A. lansata, la P.C. al divizionului de rachete AA existind un sistem de calcul al traiectoriei similar lui CASCAD. Transmiterea comenzilor de dirijare a avionului de vinatoare era realizata printr-o linie de date imposibil de bruiat numita LAZUR-ARL. Prin aceasta linie de date erau transmise neintrerupt la bordul avionului de vinatoare viteza adevarata si numarul Mach, pe care pilotul trebuia sa o asigure, inaltimea de zbor, afisa distanta fata de tinta si alte elemente de navigatie tactica. Odata introdus in lupta pe aliniamentul de interceptare, pilotul avionului de vinatoare trebuia sa descopere tinta, s-o identifice ca fiind inamica si sa o incadreze folosind radarul sau aparatura optica/ infrarosu de conducere a focului de la bord. Rachetele A.A. erau dirijate de calculator pina in apropierea tinte, la distanta la care intra in parametrii focosul de proximitate al acestora. Radarul, aparatura optica/ infrarosu de conducere a focului de la bordul avionului si focosul de proximitate al rachetei aer-aer functionau in mod autonom. Nefiind prevazute cu componenta VOZDUH 1M ca rachetele AA si artileria AA, nu inmagazinau tintele introduse de seful Comandamentului Aviatiei si Apararii Antiaeriene a Teritoriului prin intermediul interfatei ALMAZ – 2. Acest amanunt explica faptul ca niciunul din cei peste 60 de pilotii decolati la interceptare incepind cu noaptea de 23 decembrie 1989, nu a descoperit tintele pe ecranele radar de bord si nici nu a raportat vreun contact vizual cu tintele aeriene pe care ar fi trebuit sa le combata.

## 2. Razboiului radio-electronic din 1989

Razboiul radio-electronic a inceput pe 22 decembrie 1989, la ora 17:28, cind aceasta prima echipa de lupta era in tura si se intuneca, astfel incit cercetarea spatiului aerian cu dispozitivele optice era inoperanta. Mai intii 10-15 tinte aeriene evoluind cu viteza mica, la joasa altitudine, au aparut pe radare, in interiorul teritoriului maghiar, in apropierea granitei cu Romania. Dupa 30-50 de minute, tinte similare au aparut si in apropierea granitei cu Bulgaria si celei cu URSS. Manevrele acestor tinte erau identice, constind in ridicarea in aer, apoi constituirea mai multor formatii de lupta care apoi zburau in zone de serviciu in aer bine, delimitate din apropierea granitei cu Romania pentru ca in final sa dispara brusc de pe ecranele radar. Intrucit aceste manevre i-au sugerat un atac pe mai multe directii spre interiorul Romaniei, respectiv inceputul unei interventii aeropurtate, care preceda atacul terestru, prima masura luata de generalul Negosanu, seful echipei de lupta a C.Av.M & Ap.AA.T, a fost contactarea sefilor fortelor aeriene din tarile vecine, care au infirmat orice activitate de zbor in apropierea granitelor cu Romania.

A doua masura ordonata a fost inchiderea spatiului aerian pentru aeronave, inclusiv pentru cursele civile. Pe 22 decembrie 1989 de la orele 19:00 nici o aeronava militara sau civila nu mai era autorizata sa decoleze de pe teritoriul Romaniei. Incepind cu ora 19:00 pe radarele CAAT au reaparut tintele, numai ca de data aceasta, ele au patruns in spatiul aerian romanesc dinspre Ungaria, pe mai multe directii, una dintre acestea fiind orasul Timisoara.

Trebuie facuta precizarea ca la acea data, la Timisoara se afla comandamentul unei divizii de aparare AA, care avea in responsabilitate jumatatea de vest a spatiului aerian al Romaniei. Cea de-a treia masura luata de gen. mr. Negosanu, din punctul de comanda principal al C.Av.M & Ap.AA.T, a fost sa ordone diviziei AA de la Timisoara, sa execute foc de baraj asupra tintelor aeriene, intrate in zonele de foc ale regimentului 17 rachete AA de la Resita si a divizioanelor artileriei AA subordonate. Rezultatul primei salve de tragere a fost zero, tintele continuindu-si nestingherite traiectul in adincimea teritoriului romanesc.

Citeva luni mai tirziu, MApN de comun acord cu Parchetul Militar, a expus ca proba materiala a razboiului radio-electronic, resturile unui balon meteorologic, prevazut cu un reflector poliedric ( un schelet de lemn invelit in foita de staniol ), menit sa induca radarele in eroare, prin reflectarea undelor electromagnetice emise de statiile de radiolocatie. Pe cutia de lemn gasita in apropiere de Timisoara, era inscriptionat in limba rusa “fabricat în URSS”. Ceea ce a ascuns MApN, e faptul ca acel balon fusese in inzestrarea sa, in perioada 1950-1968 fiind importat din URSS, intrucit acesta era furnizorul nostru unic de tehnica militara la vremea aceea si ca in 1989 nu-l mai folosea nimeni.

Imediat dupa iesirea din zona de foc ale divizioanelor de artilerie AA din Banat, din grupul compact de tinte care evoluau initial pe directia sud-est, s-a desprins sub-grupul Transilvania care a inceput sa se deplaseze pe directia nord-est. El a fost luat in primire de regimentul 15 rachete AA de la Hunedoara inzestrat cu S-75 Volhov si care a primit ordin de lansare.

In apropiere de Alba Iulia, in jurul orei 21:00 grupul de tinte ramas intact, a intrat in zona de foc a altui divizion de artilerie AA. Nici focul executat de acesta n-a condus la doborirea vreunei tinte, sub-grupul mai sus-amintit ajungind in apropiere de orasul Tirgu Mures, de unde a disparut subit de pe radar inainte de ora 22:00. De mentionat ca la Tirgu Mures era comandamentul Diviziei 6 Tancuri, cea mai puternica mare unitate a Armatei a 4-a "Transilvania".

Tragind concluzia ca formatia de elicoptere agresoare ar fi disparut de pe radar, intrucit a aterizat si a lasat desantul aerian la sol, la una din fostele case de vanatoare ale lui Ceausescu, gen. mr. Negosanu raportat situatia la gen. lt. Mocanu, seful CAAT, acesta cerind Comandamentului Trupelor de Usat, ca divizia 6 tancuri sa trimita acolo o unitate de interventie. Grupul principal de tinte si-a continuat deplasarea spre sud-est survolind masivul Retezat in jurul orelor 21:00, de unde si-a schimbat o vreme directia zburind spre est. De pe aliniamentul pasului Vulcan, in apropiere de localitatea Petrosani, un sub-grup de tinte ( Oltenia ) s-a desprins de grupul principal, urmind cursul spre sud, pe valea riului Jiul catre Craiova. De mentionat ca la Craiova era comandamentul Armatei a 3-a care avea ca zona de responsabilitate Banatul si Oltenia. Tot la Craiova avea comandamentul si Divizia 2 Mecanizata, subordonata Armatei a 3-a. Din acest motiv, la marginea Craiovei era dispus regimentul 51 rachete AA/KUB, care in jurul orei 22:00 a deschis focul impotriva tintelor aeriene, fara a dobori nimic. De remarcat faptul ca in cazul rachetelor KUB, motorul lor nu porneste doar cind comandantul bateriei da comanda de lansare, mai e nevoie si ca pe ecranul radar de dirijare sa existe semnalul electronic al unei tinte aeriene reale.

Pe aliniamentul Turnu Rosu-Cozia, alte 2 sub-grupuri de tinte ( Muntenia si Arges ) s-au desprins din grupul principal, unul continuind deplasarea spre sud pe valea riului Oltul, altul zburind pe directia sud-est, urmind traiectul Curtea de Arges, Pitesti, Bucuresti. Sub-grupul Oltenia a disparut de pe radar timp de 30 de minute, in zona Resca, in apropierea altei cabane de vanatoare a lui Ceausescu. Cunoscind raza de actiune a tuturor elicopterelor din tratatul de la Varsovia, gen. Negosanu a tras concluzia ca ar fi vorba de o escala pentru realimentarea cu carburant. Numai ca el a reaparut ulterior si si-a continuat nestingherit traiectul spre sud. Al doilea sub-grup de tinte a disparut de pe radar in jurul orei 02:00, la sud de Bucuresti, dupa ce in prealabil asupra sa a deschis focul un divizion al regimentului 4 Ra.A. de la Ploiesti si divizionul 3 rachete AA de la Boteni apartinand brigazii 1 rachete, ambele inzestrate cu S-75 Volhov.

In total, 50 de rachete AA de diferite tipuri si citeva zeci de mii de proiectile de artilerie AA de diferite calibre, au fost lansate in noaptea de 22/23 decembrie 1989 de CAAT, asupra tintelor descoperite cu mijloacele de radiolocalie. Ultimele coordonate de pozitie ale grupurilor de tinte au fost inregistrate si transmise trupelor de uscat. La fata locului au fost dirijati militarii pe transportoare blindate, apartinand trupelor de uscat, pregatiti sa duca lupta si sa captureze echipajele si desantul aerian agresor. Numai ca militarii nu au gasit nici o urma de aeronava. Cu totii ne amintim imaginile transmise de TVR in seara de 22 decembrie 1989, cind generalul Stefan Gusa, seful Marelui Stat Major, vorbea la telefon cugeneralul Mircea Mocanu, seful CAAT. Acesta ii raporta ca doborise 8 elicoptere si ca acestea nu decolasera din afara granitelor ci de pe piste subterane, de care armata nu stiuse pina atunci. Circa 1.300 de tinte aeriene cu caracteristici de zbor asemănătoare elicopterelor au fost depistate si urmarite pe radar de CAAT.

Simultan cu grupul de tinte aparut la granita de vest, pe ecranele radar a mai aparut un alt grup de tinte aeriene, pornit din marea Neagra, din afara apelor teritoriale romanesti. Acest grup survola spatiul aerian al Dobrogei, trecea peste fluviul Dunarea pe la Giurgeni-Vadu Oii, facea viraj de 180 de grade la verticala Sloboziei, dupa care se intorcea in marea Neagra si pentru un timp disparea, ca si cind ar fi aterizat la bordul unei nave maritime de tip portelicopter. Pentru ca ulterior sa reia acelasi traiect.

Coordonatele presupusului portelicopter au fost transmise Comandamentului marinei militare, caruia Marele Stat Major i-a repartizat lovirea obiectivului. Marinarii au verificat autorizatiile pe ruta maritima care corespundeau coordonatelor tinte si si-au dat seama de faptul ca la acel moment in zona se gasea un vas comercial sovietic, ale carui dimensiuni nu-i permitea sa ia la bord nici macar un elicopter. Asa ca au refuzat sa trimita nave de lupta inarmate cu rachete pentru a lovi obiectivul.

In cadrul aplicatiilor desfasurate incepind cu anul 1986, introducerea tintelor de catre comandament ( C.Av.M & Ap.AA.T ), prin sistemul automatizat ALMAZ, constituia un procedeu utilizat curent, in vederea verificarii capacitatii combative a trupelor, care nu implica consumuri de munitie, carburanti si resursa de aviatie. Proiectantul sovietic a creat suplimentar o schema de blocaj a lansarii accidentale de pe rampa a rachetelor A.A. Astfel, in absenta unei tinte aeriene primare descoperite de radarul de urmarire al bateriei sau divizionului R.A.A. si identificate in prealabil ca fiind inamica, nu se putea deschide focul. Singura varianta de inselare a blocajului de lansare a rachetei AA o constituia transferul unei tinte aeriene, considerate ca descoperita in prealabil de alta subunitate radar si transmisa prin linia de date, cu toate coordonatele sale, catre esalonul superior.

Spre deosebire de acesta, comandantul Aviatiei si Apararii AA apasa pe un singur buton si ALMAZ – 2 facea instantaneu transferul datelor tinte catre divizionul dorit si in maxim 5 secunde racheta AA era lansata practic “in orb”. Concret aplicatia C.Av.M & Ap.AA.T din vara anului 1989 a avut ca tema : “verificarea capacitatii de reactie a unitatilor subordonate in conditiile unei operatii de desant aerian executat de agresor cu elicoptere care zboara pe cit posibil sub zona de acoperire a radarului, in zonele de operatii Vest, Sud si Sud-Est”. P.C.P. al C.Av.M & Ap.AA.T si-a dat seama dupa primele 2-3 ore despre existenta unui puternic bruij considerat ca fiind provocat de generatoare externe, care inducea tinte false. Surprinzator, dat tocmai acesta a interzis unitatilor subordonate folosirea singurului echipament de contracarare existent ( VP-15, conjugat cu componenta VOZDUH 1M ).

VP-15 calcula, prin metoda triangulatiei, coordonatele tinte aeriene generatoare de bruij, prin receptia emisiei acesteia de catre 2-3 receptoare in banda larga de frecventa. Rezulta urmarirea cu maxima precizie a evolutiei generatoarelor de bruij si eliminarea lor ca tinte. VP-15 exista in inzestrarea P.C. Diviziei de Aparare AA si cu un esalon mai jos, pina la P.C. al batalionului de radiolocatie, P.C. al divizionului de rachete AA si P.C. al regimentului de aviatie vinatoare. Daca cineva ar fi folosit aceasta aparatura si-ar fi dat seama ca IP celui care introducea tinte era chiar cel al conducerii C.Av.M & Ap.AA.T. In lunile iunie-august 1989, operatorii companiilor radiotehnice din Banat, de la Sulina, Bobocu si Bacau, aflate in subordinea C.Av.M & Ap.AA.T. au receptionat semnalele unor aparate fara programare de zbor, pe care le-au calificat drept tinte neidentificate. Aceste tinte apareau numai noaptea, brusc ca si cind ar fi decolat de nicaieri, evoluind cu viteza mica la inaltime de 500-1.000 m. Din dispozitia gen. mr. Negosanu, pe 22 decembrie 1989 de la orele 19:00 nici o aeronava militara sau civila nu mai era autorizata sa decoleze de pe teritoriul Romaniei. Prin urmare avioanele de vinatoare-interceptare, cele mai apte sa atace o tinta aeriana, n-au fost decolate in noaptea de 22/23 decembrie. In schimb, mai multe elicoptere au primit misiuni de zbor din categoria intrebuintare in lupta, direct de la gen. Iosif Rus, comandantul C.Av.M & Ap.AA.T, desi anterior interzisesese orice zbor.

Trebuie stiut ca planificarea unui zbor al unei aeronave militare, considerat intrebuintare in lupta, precum cel al elicopterelor militare din decembrie 1989, urma un algoritm obligatoriu. Conducerea C.Av.M & Ap.AA.T. fiind responsabila de planificarea si coordonarea tuturor zborurilor aeronavelor militare si civile, in spatiul aerian al Romaniei. Prin urmare, C.Av.M & Ap.AA.T raspundea si de instiintarea celorlalti categorii de forte armate (unitatile apartinind trupelor de uscat si marinei militare), despre situatia aeriana existenta. Informatiile acestea fiind necesare pentru asigurarea securitatii zborurilor aeronavelor proprii. Mai mult decit atit, dreptul de a da ordinul de deschidere a focului de nimicire, aparitine comandantului C.Av.M & Ap.AA.T sau inlocuitorului legal al acestuia. Comandantul C.Av.M & Ap.AA.T poate da un astfel de ordin, in cazul unei aeronave militare, careia i-a repartizat tot el o misiune de intrebuintare in lupta, doar daca e nebun sau daca urmareste sa-i omoare pe proprii sai subordonati. Sa ne reamintim citeva astfel de situatii bizare, petrecute in decembrie 1989

care au fost privite dintr-o perspectiva aiuristica, de catre comisiile parlamentare si de catre procurorii militari.